

kerhed, så er man hjertens velkommen på det tidspunkt, hvor regeringen har gjort sig sine egne tanker klar, har haft dem i høring, har haft mulighed for at reagere, hvad angår den offentlige proces.

Så lad mig slutte i dette positive hjørne med at sende denne invitation ud, som jeg håber flest muligt vil gøre brug af, når vi efter nytår tager hul på det egentlige lovgivningsarbejde her i Tinget.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Efter at have lyttet til indenrigsministerens replik har jeg sådan set kun et enkelt spørgsmål, jeg godt vil stille ministeren, nemlig om det giver ministeren en særlig tilfredsstillelse at fordreje ethvert politisk udsagn fra politiske modstandere, eller om ministeren føler sig så presset, at han på forhånd har fravalgt en saglig debat.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er svært at svare på spørgsmål, man ikke forstår; det kan godt være, det spørgsmål krævede en anden begrundelse. Jeg fordrejer skam ingenting.

Jeg har, som dagen er skredet frem, siddet og iagttaget den ene fordrejning efter den anden. Sidst kunne man høre Det Radikale Venstre holde et stormfuldt indlæg her om den vigtige grund til, at man forlod forhandlingerne.

Til Holbæk Amts Venstreblad den 25. juni udtalte det samme partis leder, og nu citerer jeg ordret:

Jeg fik at vide af ministeriet, at aftalen var blevet udsat, fordi man ventede på et telefonopkald fra Ole Stavad fra Socialdemokraterne i ministeriet, men at han ikke tog sin telefon. Tiden gik. Jeg ringede flere gange om udsættelse af mødet, som senest blev berammet til kl. 14. Endelig forlød det, at Stavad havde ringet til Lars Løkke, men de to var i telefonen blevet så uenige, at Stavad meddelte, at vi ikke ville møde op. Så det gjorde vi ikke, og derfor blev der aldrig nogen aftale. Politikere er mennesker som resten af befolkningen, og det var dermed en ren tilfældighed, der afgjorde, at vi ikke sad med ved bordet. Men det var ekstremt uheldigt, selv om jeg ikke er sikker på, at resultatet af forhandlingerne var endt meget anderledes med regeringen – sagde fru Marianne Jelved.

Jeg fordrejer ikke nogen ting. Jeg har bare det problem, at jeg skal forholde mig til skiftende forklaringer hele tiden. Derfor forsøger jeg bare at holde den linje, at vi har lavet en aftale, der indholdsmæssigt holder vand.

Vi kan svare på det, vi kan, på det nuværende stadie. Vi arbejder målrettet på de indre linjer med at fremsætte en pakke på omkring 50 lovforslag, der kommer i høring den 1. december, sådan at vi får en mulighed for at fortsætte den gode dialog med f.eks. handicaporganisationerne, som vi har haft også frem til selve aftaleindgåelsen, og lave de justeringer, som vi måtte finde det nødvendigt at lave, inden vi fremsætter lovforslagene til januar næste år.

Hvis man i mellemtiden har besindet sig og har lyst til at være med, er man velkommen.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Ministeren ved jo bedre end de fleste, at det citat af fru Marianne Jelved, han lige læste op, ikke er rigtigt, for han ved, at forløbet bare ikke er sådan, som det blev beskrevet der. Jeg kan da også oplyse, at fru Marianne Jelved ringede til DR 1, tror jeg, det var, eller også var det 2'eren, som havde det på tekst-tv, for at få det taget af tekst-tv, fordi det var forkert.

Ministeren ved godt, at vi meget gerne ville møde op til det aftalte møde, og Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet var faktisk på vej tre gange. Alle tre gange blev der ringet fra ministeriet, og vi blev bedt om ikke at komme. Derfor foreslog fru Marianne Jelved, at vi i stedet for ringede over og gav vores besked, da vi tilsyneladende ikke kunne få lov til at møde op og aflevere den.

Det er sandheden, og derfor er den lille seance, vi just har overstået, en meget, meget god illustration af, hvorfor tingene er så svære med den minister, der står på talerstolen i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke præcis, hvor det er, hr. Ole Stavad vil hen. Jeg har ikke stået og efterspurgt noget større opgør om historieskrivningen – altså vi kan godt tage det for min skyld, men jeg tror ikke, det er så befordrende.

Jeg forsøger sådan set bare at forholde mig til den situation, vi er i nu, hvor regeringen har en aftale, som medfører, at vi skal lave store om-